

Europeiska
unionens råd

Bryssel den 16 januari 2018
(OR. en)

Interinstitutionellt ärende:
2016/0106 (COD)

14092/1/17
REV 1 ADD 1 REV 2

CODEC 1762
FRONT 460
VISA 419
COMIX 745

I/A-PUNKTSNOT

från:	Rådets generalsekretariat
till:	Ständiga representanternas kommitté (Coreper)/rådet
Ärende:	Utkast till Europaparlamentets och rådets förordning om inrättande av ett in- och utresesystem för registrering av in- och utreseuppgifter och av uppgifter om nekad inresa för tredjelandsmedborgare som passerar medlemsstaternas yttre gränser, om fastställande av villkoren för åtkomst till in- och utresesystemet för brottsbekämpande ändamål och om ändring av konventionen om tillämpning av Schengenavtalet och förordningarna (EG) nr 767/2008 och (EU) nr 1077/2011 (första behandlingen) – Antagande av lagstiftningsakten = uttalanden

Uttalande från rådet och kommissionen

Rådet och kommissionen betonar vikten av att man, i syfte att bekämpa identitetsbedrägeri, korrekt identifiera personer som ansöker om internationellt skydd och verifiera uppgifter som sökandena lämnar, ger beslutande myndigheter direkt tillgång till uppgifter om tredjelandsmedborgare som lagras i in- och utresesystemet vid prövning av ansökningar om internationellt skydd och fastställande av vilken medlemsstat som har ansvaret för att pröva sådana ansökningar.

Därför är båda institutionerna överens om att en bestämmelse bör införas för att se till att de beslutande myndigheterna får direkt åtkomst till in- och utresesystemet i de relevanta instrumenten i asylpaketet och eventuell annan relevant lagstiftning, särskilt förslaget om förordningen om asyلفörfarande och Dublinförordningen som för närvarande diskuteras i rådets organ, eller i ett eventuellt framtida lagstiftningsinitiativ om driftskompatibilitet. I detta sammanhang bör den särskilda situationen för Schengen- och Dublinassocierade stater beaktas.

Uttalande från kommissionen

Förordningen om inrättande av ett in- och utresesystem är förenlig med den ordning för transitering till och från Kaliningrad som föreskrivs i förordning 693/2003¹ i dess nuvarande form.

Kommissionen kommer att säkerställa lagstiftningsmässig enhetlighet mellan dessa rättsakter om ordningen för transitering till och från Kaliningrad skulle komma att ändras i framtiden.

Uttalande från Österrike

Österrike sätter stort värde på det estniska ordförandeskapets intensiva ansträngningar för att nå bred konsensus bland medlemsstaterna i denna viktiga fråga.

De brottsbekämpande myndigheterna har fortfarande inte tillräcklig behörig tillgång till uppgifter i syfte att kunna identifiera tredjelandsmedborgare som har begått brott, eller för den delen andra grupper av personer. Förhoppningen är att man ska kunna finna en lösning på detta problem genom driftskompatibilitet.

Även med hänsyn till ett effektivt samarbete mellan medlemsstaternas asylmyndigheter vore det önskvärt om dessa myndigheter hade åtkomst till in- och utresesystemet. Det är viktigt att verktyg som in- och utresesystemet – som tog lång tid att utveckla och betydande ekonomiska och mänskliga resurser i anspråk – kan användas effektivt. Åtkomst för asylmyndigheterna till in- och utresesystemet för att korrekt kunna identifiera tredjelandsmedborgare, för att påskynda förfaranden samt för påtvingade återvändanden skulle ha inneburit ett stort mervärde för in- och utresesystemet.

¹ Rådets förordning (EG) nr 693/2003 av den 14 april 2003 om införande av ett särskilt dokument för förenklad transitering (FTD) och ett dokument för förenklad järnvägstransitering (FRTD) och om ändring av de gemensamma konsulära anvisningarna och den gemensamma handboken (EUT L 99, 17.4.2003, s. 8).

Uttalande från Belgien

Belgien har alltid stött det övergripande målet att fortsätta arbetet med att vidareutveckla EU:s strategi för integrerad gränsförvaltning, bl.a. genom bättre användning av modern teknik för att förbättra förvaltningen av gränskontrollerna. Införandet av in- och utresesystemet kommer att bidra till att förbättra gränskontrollernas effektivitet genom att underlätta gränspassagen för flertalet resande, samtidigt som gränssäkerheten förstärks.

Vi välkomnar därför överenskommelsen om förslaget till förordning om inrättande av ett in- och utresesystem som har till syfte att registrera in- och utreseuppgifter och uppgifter om nekad inresa för tredjelandsmedborgare som passerar Europeiska unionens medlemsstaters yttre gränser och om fastställande av villkoren för åtkomst till in- och utresesystemet för brottsbekämpande ändamål och om ändring av förordning (EG) nr 767/2008 och förordning (EU) nr 1077/2011.

In- och utresesystemet kommer även att innehålla en gemensam automatisk beräkningsmekanism som anger den maximala tillåtna vistelsetiden i de medlemsstater som tillämpar in- och utresesystemet. Detta kommer att avsevärt förändra det sätt som tillåten vistelse hittills har beräknats på. Nuvarande bestämmelser i Schengenregelverket som är relevanta för beräkningen av tillåten vistelse ger andra anvisningar om hur tillåten vistelse bör beräknas.

För att få en enhetlig metod för beräkning av tillåten vistelse vill Belgien uppmana Europeiska kommissionen att granska samtliga relevanta bestämmelser i Schengenregelverket och vid behov föreslå ändringar. På så sätt kan en enhetlig och tydlig rättslig ram säkerställas från och med den tidpunkt då in- och utresesystemet tas i drift.

Uttalande från Slovenien

Republiken Slovenien stöder fullt ut ansträngningarna för att stärka kontrollerna vid EU:s yttre gränser, däribland inrättandet av ett in- och utresesystem, i överensstämmelse med kraven från Europeiska rådet och i flera av EU:s strategidokument.

Målet för systemet, dvs. att förbättra kontrollen över vilka som befinner sig på medlemsstaternas territorium, godkändes så tidigt som 2008, under det slovenska ordförandeskapet, när medlemsländernas ministrar för första gången föreslog för kommissionen att den skulle utarbeta ett förslag till ett sådant system.

Därför beklagar vi att förslaget till förordning inte uppnår detta mål helt och hållet eftersom det begränsar användningen av systemet till Schengenområdet, vilket innebär att det återigen görs åtskillnad mellan EU:s yttre gränser och inre gränser, för vilka beslut om att avskaffa kontrollerna ännu inte har antagits. Denna åtskillnad är inte endast juridisk utan får också praktiska konsekvenser eftersom systemet leder till oproportionerliga effekter på trafikflödet vid gränsövergångsställen vid landgränser där det kommer att tillämpas, således även vid vissa gränser mellan EU-medlemsstater.

Vi vill påpeka att infrastrukturen vid gränsövergångsställena vid Schengens yttre landgräns i Republiken Slovenien anpassades till skyldigheterna i samband med Sloveniens anslutning till Schengenområdet. Ständigt ökande trafik vid denna gräns, ett ändrat kontrollsystem till följd av systematiska kontroller av alla passagerare och obligatorisk användning av nya system för gränskontroll innebär att infrastrukturen snart inte längre medger ett rimligt trafikflöde.

Därför uppmanar Republiken Slovenien Europeiska kommissionen att bidra med ytterligare finansiering för att göra lämpliga justeringar av infrastrukturen, med tanke på att man i den fleråriga budgetramen 2014–2020 begränsar finansieringen av investeringar i infrastruktur vid gränsövergångsställen vid tillfälliga inre gränser i EU. Kontrollerna vid de yttre gränserna är en fråga av gemensamt intresse för alla EU:s medlemsstater, och genom inrättandet av ett in- och utresesystem varken kan eller kommer Republiken Slovenien att ansvara för en eventuell förlängning av väntetiderna vid Schengenområdets yttre gränser och heller inte betrakta det som en bilateral fråga som ska lösas inom ramen för Sloveniens förbindelser med grannländerna.

Uttalande från Kroatien

Republiken Kroatien stöder syftet med denna förordning eftersom den bör bidra till att stärka och bevara en gynnsam säkerhetssituation inom hela Europeiska unionens territorium, vilket bland annat förutsätter en bättre och mer operativ kontroll av de yttre gränserna.

Detta mål bör betraktas som det viktigaste för Europeiska unionens medborgare, och Republiken Kroatien anser att det är oacceptabelt att förordningen inte tillämpas vid Europeiska unionens yttre gränser genast när den operativa tillämpningen inleds, vilket i onödan och utan orsak minskar förordningens effekt. Det bör påpekas att genom ikraftträdandet av det nuvarande förslaget till förordning skulle den nuvarande bestämmelsen i artikel 6.1 i kodexen om Schengengränserna och de nuvarande bestämmelserna i anslutningsfördraget för Republiken Kroatien som en integrerad del av gemenskapens regelverk tillfälligt upphävas. Republiken Kroatien önskar påpeka att Europeiska kommissionen genom själva titeln till förslaget till förordning har låtit förstå att förordningen ska tillämpas just vid unionens yttre gränser, vilket således innebär lika behandling av alla medlemsstater.

En underlåtenhet att tillämpa förordningen på ett jämlikt sätt på fullvärdiga Schengenmedlemmar och sådana länder som håller på att bli fullvärdiga medlemmar, däribland Republiken Kroatien, skulle göra syftet med denna förordning sekundärt, och utöver att hota Europeiska unionens inre säkerhet och en effektiv kamp mot terrorism och grov brottslighet skulle detta sända en negativ signal till den europeiska allmänheten.

Från den operativa aspekten skulle underlåtenhet att också tillämpa denna förordning innebära att det på grund av brist på åtkomst till Informationssystemet för viseringar genom in- och utresesystemet vore omöjligt att registrera längden på tredjelandsmedborgares kortare vistelse i EU, och därmed omöjligt att kontrollera giltigheten av en Schengenvisering. Eftersom Republiken Kroatien erkänner denna visering som likställd med kroatiska viseringar och på grund av avsaknaden av åtkomst till Informationssystemet för viseringar genom in- och utresesystemet kan landet bevilja inresa till sitt territorium till en innehavare av en ogiltigt visering för resa till ett Schengenland. Detta aktualiserar dessutom frågan om vilken medlemsstat som är ansvarig för att bära kostnaderna för återsändande av sådana personer.

Dessutom skulle det faktum att förordningen inte tillämpas i Republiken Kroatien betyda att tillgång saknas till andra operativa uppgifter om personer som ofta passerar Europeiska unionens yttre gränser och Schengengränserna, bland annat potentiella terrorister och andra ur säkerhetssynpunkt misstänkta personer.

En sådan ojämlig tillämpning skulle kunna leda till att personer som utgör ett hot mot den inre säkerheten i Europeiska unionen börjar röra sig över gränserna där detta system inte tillämpas. När det gäller Republiken Kroatien skulle detta innebära en omdirigering till ett ca 1350 km långt avsnitt av Europeiska unionens yttre gränser. Samtidigt bör man beakta de tredjeländer där det finns en trend av ökad intolerans, radikalisering och våldsam extremism, som också underblåses av fenomenet med utländska terroriststridande som återvänder från krigszoner till sina hemländer, vilket även ökar risken för terrorism i Republiken Kroatien.

Dessutom skulle en ojämlig tillämpning av denna förordning också få allvarliga följder för flödet av gränsöverskridande trafik, eftersom det utöver de systematiska kontroller som har införts skulle krävas mer tid för manuell behandling i stället för den automatiserade behandlingen av resehandlingar, vilket skulle undergräva gränskontrolltjänstemännens förmåga att utföra en korrekt säkerhetsprofilering av resenärer.

Med beaktande av allt det ovan sagda är Republiken Kroatien – en medlemsstat med en lång yttre gräns – ytterst intresserad av att finna ett sätt att tillämpa denna förordning vid samtliga yttre gränser i Europeiska unionen från och med dess antagande och på så sätt optimera själva syftet med förordningen.
